

EVANGÉLIUM **Mt 14, 22-33**

Parancsold meg, hogy a vízen hozzád menjek!

Amikor (a kenyérszaporítás után) a tömeg befejezte az étkezést, Jézus mindjárt a csónakba parancsolta tanítványait, hogy amíg ő elbocsátja a tömeget, menjenek át előtte a túlsó partra. Amint elbocsátotta az embereket, fölment a hegyre, hogy egyedül imádkozzék.

Közben beesteledett, s ő ott volt egymagában.

A csónak pedig már jó pár stádiumnyira eltávolodott a parttól. Hányták-vetették a hullámok, mert ellenzél fújt.

Éjszaka a negyedik ôrváltás idején Jézus elindult feljűk a víz színén járva.

Amikor észrevették, azt hitték, hogy kísértet, és rémületűkben felkiáltottak.

De Jézus azonnal megszólította ôket: „Bátorság! Én vagyok! Ne féljete!”

Erre Péter odaszólt neki: „Uram, ha te vagy az, parancsold meg, hogy hozzád menjek a vízen!”

Ő azt mondta: „Jöjj!” Péter ki is szállt a csónakból, elindult a vízen, és ment Jézus felé.

De az erôs szél láttán megijedt, és merűlni kezdett.

Felkiáltott: „Ments meg, Uram!” Jézus nyomban kinyűjtotta kezét, megfogta ôt, és így szólt hozzá: „Te kicsinyhitű, miért kételkedtél?”

Mikor beszálltak a bárkába, a szél elállt.

A csónakban levők pedig leborultak előtte, és így szóltak: „Te valóban az Isten Fia vagy!”

Ezek az evangélium igéi.
